

Palmzondag

Lucas 19,28-40

Soms kan het heel snel gaan. Zo wordt de Koning binnengehaald, gekleed in een mooie mantel, rood, een koningskleur, toegewuifd met kleding, met takken. Kleren en takken voor hem op de grond uitgespreid, bejubeld 'hosanna, hosanna, gezegend de Heer, de Koning die komt' en zo staan diezelfde mensen te roepen 'kruisigt Hem, kruisigt Hem; aan het kruis met Hem'. En leveren Hem, die zojuist nog Koning was, in voor een schurk.

Zes dagen zitten daar tussen. Zes dagen die we vandaag begonnen zijn. Een tijd die gemarkeerd wordt als de belangrijkste van ons kerkelijk jaar. Vandaag dragen wij rood, de kleur van het koningschap, waarmee Jezus Jerusalem in trok. Maar ook de kleur van de martelaren, waarvan Jezus de eerste van allen is, als hij sterft aan het kruis. Hij is de eerste martelaar van allen. Rood, de kleur van jubel en gratie voor de koning; rood, de kleur van bloed voor de martelaren. Dat is wat het begin en het eind van deze week met elkaar gaat verbinden: de kleur rood.

En toch: we zijn er nog niet, want we mogen ons natuurlijk afvragen: waar staan we zelf? Staan wij bij hen die jubelen en hosanna roepen, of staan we tussen hen die roepen: 'kruisigt Hem, kruisigt Hem'. En deze week is er nog een vraag, die Jezus zelf ook stelt: waar is God? 'God mijn God waarom hebt Gij mij verlaten', roept hij vanaf het kruis. Maar juist in dat rood mogen wij ook God kennen en herkennen, want rood is voor ons, zeker in onze tijd ook de tijd van liefde.

Het koningschap van Jezus is een koningschap van een andere orde, een koningschap voor de armen, voor de minsten, voor de gekwetsten. Zijn martelaarschap is er een, niet als doodstraf, maar om te sterven voor onze zonden. Dat is wat Hij van God krijgt: de mogelijkheid om een gebaar van liefde te maken. Rood is de kleur die ons vandaag bindt. Van koningschap naar martelaar en van daaruit naar liefde. Amen.

Henry Vermeulen, diaken